

■ Μὲ τίς «σκάλες» τῶν δύο Ἄσματικῶν Κανόνων

Ἡ Θεία Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος Ὁ Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης μας προτρέπει νὰ συναναβῶμεν εἰς τὸ Ὅρος Θαβῶρ

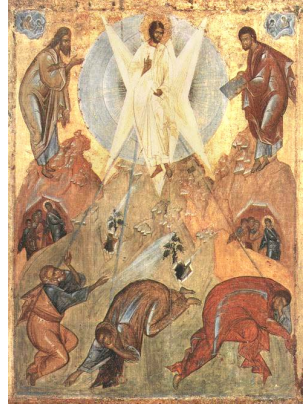
Ἄν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τὸ ὁποῖον χύνεται ἀπὸ τὰς ἀκτίνες τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου, εἶναι τόσον γλυκὺ εἰς τοὺς βλέποντας, ὥστε διὰ τοῦτο καὶ μόνον οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι δὲν θέλουν νὰ ἀποθάνουν, διότι ἔχουν νὰ στερηθοῦν τὴν τοῦ φωτὸς λαμπηδόναν· ὅθεν εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής: «Γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ βλέπειν τὸν ἥλιον» (Ἐκκλ. ια' 7).

πόσον ἄρα γε γλυκύτερον καὶ ἡδονικώτερον εἶναι τὸ Φῶς ὅπου ἐκχύνεται σήμερον εἰς τὸ Θαβώριον Ὅρος ἀπὸ τὸν νοητὸν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον;

Βέβαια τόσον ἀσυγκρίτως εἶναι τὸ Φῶς τοῦτο τοῦ ὑπερουσίου Ἥλιου γλυκύτερον καὶ ἡδονικώτερον, ὅσον ὁ νοητὸς Ἥλιος Χριστὸς ὁ τοῦτο πηγάζων ἀσυγκρίτως διαφέρει ἀπὸ τὸν αἰσθητὸν ἥλιον.

* * *

Ἐλάτε λοιπόν, **ὡς** γένωμεν καὶ ἡμεῖς ἄλλοι Πέτροι, καὶ ἄλλοι Ἰωάνναι, καὶ ἄλλοι Ἰάκωβοι, καὶ **ὡς** ἀναβῶμεν μαζὶ μετὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἐπάνω εἰς τὸ Θαβῶριον ὄρος, ὅπου μεταμορφοῦται σήμερον· **ὡς** εἰδοῦμεν νοερῶς τὴν δόξαν καὶ ἔλλαμψιν τοῦ Προσώπου Του· **ὡς** θεωρήσωμεν τὴν αἴγλην τῶν ἱματίων Αὐτοῦ· καὶ **ὡς** κατοπτεῦσωμεν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἥλιον μετ' Αὐτοῦ συλλαλοῦντας· **ἀλλὰ** καὶ εἰς τὴν φωτεινὴν νεφέλην εἰσελθόντες, **ὡς** ἀκούσωμεν τὴν ἐξ αὐτῆς προελθοῦσαν βροντώδη φωνὴν τοῦ Πατρὸς.

Πῶς δὲ θέλομεν ἀναβεῖ εἰς τὸ Θαβῶριον; **ἢ** ποιοὶ θέλουν ὁδηγήσει ἡμᾶς εἰς τὸν δρόμον;

Ἴδού, κοντὰ μας εὐρίσκεται τὸ θεῖον ζευγος, ἡ Ἱερὰ τῶν Μελογράφων δυάς, ὁ ποιητικώτατος Ἱεράρχης Κοσμᾶς, καὶ ὁ Πανηγυρικώτατος καὶ Πρεσβύτερος τῶν Ἱεροσολύμων Ἰωάννης ὁ Δαμάσκηνος·

αὐτοὶ οἱ δύο ὑπόσχονται εἰς ἡμᾶς σήμερον νὰ γένουν καθηγεμόνες εἰς τὸν δρόμον, καὶ νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὴν ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνάβασιν, βάλλοντες **ὡς δύο σκάλας τοὺς δύο Ἀσματικούς των Κανόνας**, καὶ δι' αὐτῶν ἀναφέροντες ἡμᾶς εἰς τὴν τοῦ Θαβωρίου κορυφὴν καὶ ἀκρόρειαν.

Λοιπόν, ὡς ἐμπιστεύσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς τοὺς Ἱερούς τούτους ἄνδρας, καὶ ὡς βαστάζωμεν καλῶς **τὰς δύο σκάλας ταύτας**, ὅπου ἐκατασκεύασαν διὰ ἡμᾶς: ἦτοι τοὺς δύο Ἀσματικούς των Κανόνας· ἐπειδὴ ἢ πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ Θαβωρίου ἀνάβασις εἶναι κρημνώδης καὶ δύσκολος...

* * *

Ἄμποτε δὲ καὶ ἡμεῖς, οἱ ψάλλοντες καὶ ἀναγινώσκοντες καὶ ἀκούοντες τοὺς παρόντας ἀσματικούς Κανόνας, νὰ ἀναβῶμεν ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Θαβῶρ, καὶ νὰ ἰδοῦμεν τὴν δόξαν τῆς Θεότητος τοῦ Φωτοδότου Χριστοῦ·

• **ἐπειδὴ** ὁ Κύριος, κατὰ τὸν θεοφόρον Μάξιμον, δὲν φαίνεται εἰς ὅλους μετὸν ἴδιον τρόπον, ἀλλὰ εἰς μὲν τοὺς ἀρχαρίους φαίνεται ἐν δούλου μορφῇ, εἰς ἐκείνους δὲ ὅπου δύνανται νὰ ἀκολουθήσουν Αὐτῷ ἐπάνω εἰς τὸ ὑψηλὸν τῆς Μεταμορφώσεως

Ὁρος ἐν μορφῇ Θεοῦ ἐπιφαίνεται, ἐν ἧ ὑπῆρχε πρὸ τοῦ τὸν Κόσμον εἶναι (πρβλ. Ἑκατοντὰς τῶν Θεολογικῶν Β', § 15').

Ὅταν δὲ περιφανῆς καὶ λαμπρὸς γένηται εἰς ἡμᾶς ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος, καὶ τὸ Πρόσωπον Αὐτοῦ λάμψη ὡς ὁ ἥλιος, **τότε** καὶ τὰ ἱμάτια Αὐτοῦ φαίνονται λευκά, κατὰ τὸν αὐτὸν Θεῖον Μάξιμον,

ἦτοι τὰ ῥήματα τῆς Γραφῆς καὶ τῶν Εὐαγγελίων γίνονται φανερά καὶ σαφῆ εἰς ἡμᾶς, χωρὶς νὰ ἔχουν κἀνένα νόημα σκεπασμένον· **τότε** δὲ καὶ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, ἦτοι οἱ τοῦ Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν πνευματικώτεροι λόγοι, φαίνονται μετὰ Αὐτὸν (Αὐτόθι, § 18').

• **τότε** θέλομεν γνωρίσει καὶ τὶ ἐδήλουν αἱ τρεῖς σκηναί· αὗται γὰρ εἶναι **αἱ τρεῖς ἕξεις τῆς σωτηρίας**, κατὰ τὸν αὐτὸν Μάξιμον: ἡ τῆς **Πράξεως**, ἡ τῆς **Θεωρίας** καὶ ἡ τῆς **Θεολογίας**:

καὶ τῆς μὲν **Πράξεως** τύπος ἦν ὁ Ἡλίας, ὡς ἀνδρεῖος καὶ σώφρων· **τῆς** δὲ **Θεωρίας** τύπος ἦτον ὁ Μωϋσῆς, ὡς νομοθέτης καὶ δικαιοδότης·

τῆς δὲ **Θεολογίας** τύπος ἦτον ὁ Δεσπότης Χριστός, ὡς ἐν παντὶ τέλειος.

Σκηναί δὲ αὗται ὠνομάσθησαν κατὰ σύγκρισιν πρὸς τὰς μελλούσας λήξεις καὶ οὐρανίους μονάς, αἵτινες ἀσυγκρίτως θέλουν εἶναι καλῆτεραι καὶ περιφανέστεραι (Αὐτόθι, § 15').

τὰς ὁποίας ἄμποτε νὰ ἀπολαύσωμεν καὶ ἡμεῖς, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μεταμορφωθέντος Χριστοῦ·

Ῥ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ Αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

□